

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1241/2022
30.11.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Биљане Синановић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Драгана Брадића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 728/17 од 06.10.2021. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 114/22 од 05.07.2022. године, у седници већа одржаној дана 30.11.2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Драгана Брадића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 728/17 од 06.10.2021. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 114/22 од 05.07.2022. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К 728/17 од 06.10.2021. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци за коју је одређено да се неће извршити уколико окривљени за време од две године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом према окривљеном изречена је мера безбедности забране управљања путничким моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 6 месеци, а која се рачуна од дана правноснажности пресуде. Оштећени је упућен да имовинскоправни захтев оствари у парничном поступку. Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 114/22 од 05.07.2022. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Крагујевцу и браниоца

окривљеног, а пресуда Основног суда у Крагујевцу К 728/17 од 06.10.2021. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвоката Драган Брадић, због повреда закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП и повреда чланова 124. став 1. тачка 1) и 2) и став 2., 424. став 1. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или их укине и предмет врати на поновно одлучивање или укине само пресуду другостепеног суда.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

У поднетом захтеву, бранилац окривљеног истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП наводећи да у конкретном случају према изреци правноснажне пресуде, описане радње окривљеног не представљају кривично дело, јер истом изреком нису описана сва битна обележја кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, то јест радња извршења је описана тако да је окривљени осуђен за непоштовање одредбе члана 32. и 132. став 3. ЗОБС-а, а пропуштено је да се наведе да ли је окривљени поступао и противно важећем Правилнику о саобраћајној сигнализацији као подзаконском акту, а без чијег навођења и оцене поступања окривљеног, по мишљењу браниоца нема ни свих битних обележја кривичног дела јер противправност радње извршења није у потупности утврђена. Конкретно нису наведена сва битна обележја кривичног дела јер није наведено којег ограничења, забране или обавезе које су изражене саобраћајном сигнализацијом се окривљени није придржавао. Наиме, према наводима захтева за заштиту законитости у правноснажној пресуди се утврђује да је окривљени вршио полукружно окретање на месту где је то било забрањено, али се не прецизира на основу чега се закључује да је такво окретање било забрањено, то јест не наводи се правни пропис из којег се може закључити да је радња извршења окривљеног, која се сходно изреци пресуде састоји у полукружном окретању – противправна. По мишљењу Врховног касационог суда на овај начин се такође указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у вези члана 14. КЗ, иако је бранилац нумерише као повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 14. КЗ.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 289. став 1. Кривичног законика прописано је да кривично дело угрожавање јавног саобраћаја врши учесник у саобраћају на путевима који се не придржава саобраћајних прописа и тиме тако угрози јавни саобраћај да доведе у опасност живот или тело људи или имовину већег обима, па услед тога код другог наступи лака телесна повреда или проузрокује имовинску штету која прелази износ од двеста хиљада динара, а ставом 3. истог члана да ће се учинилац казнити затвором од шест месеци до пет година, ако је дело из става 1. или 2. овог члана учињено из нехата.

Чланом 297. став 3. Кривичног законика прописано је ако је услед дела из члана 289. став 3., 290. став 3., 291. став 2. и 295. став 3. овог законика наступила тешка телесна повреда неког лица или имовинска штета великих размера учинилац ће се казнити затвором до четири године.

Супротно наводима захтева за заштиту законитости, радње окривљеног описане у изреци правоснажне пресуде садрже сва битна обележја кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, јер је изреком правоснажне пресуде утврђено да је окривљени, као учесник у саобраћају на путу, тако угрозио јавни саобраћај да је тиме довео у опасност живот и тело људи..., управљајући теретним возилом марке и типа „Ивеко ..“..., противно члану 32. ЗОБС-а на путевима и члану 132. став 3. ЗОБС-а на путевима започео је полукружно окретање, а да се претходно није уверио да то може да учини на безбедан начин, као учесник у саобраћају није се придржавао ограничења, забрана и обавеза изражених саобраћајном сигнализацијом, нити је поступио у складу са њиховим значењем, иако је био свестан да услед овакве његове непрописне вожње може доћи до угрожавања јавног саобраћаја и наступања телесне повреде неког лица, али је олако држао да до тога неће доћи или да ће последице моћи спречити, па је ..., којом приликом је возач ошт. ББ задобио тешку телесну повреду ..., у урачунљивом стању и свестан да је његово дело забрањено.

Супротно наводима захтева за заштиту законитости, по мишљењу Врховног касационог суда, изреком правоснажне пресуде потпуно је описана радња извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, па и бланкетне норме ЗОБС-а које је окривљени прекршио, а на који закључак не утиче чињеница да у изреци нису наведне одредбе Правилника о саобраћајној сигнализацији, а увези са чиме бранилац окривљеног у захтеву неосновано истиче и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 5. КЗ, наводећи да је суд погрешно применио закон јер у конкретном случају није применио одредбе Правилника о саобраћајној сигнализацији из 2017. године, које су повољније за окривљеног, а којим је према мишљењу браниоца, декриминализовано обавезно кретање возила сходно смеру стрелице на коловозу.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу је недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног правоснажне пресуде побија и због повреде одредаба члана 124. став 1. тачка 1) и 2) и став 2. ЗКП истицањем да у налазима и мишљењима судског вештака Јелића и комисије вештака постоје знатна неслагања, и исти налази су нејасни и у знатној мери противречни а суд је био дужан да отклони

разлике, те уколико то не успе да затражи мишљење других вештака. Поред наведеног истиче се и повреда члана 424. став 1. тачка 1) и 2) ЗКП, јер осуђујућа пресуда не указује прецизно и јасно које су одредбе закона примењене. Како наведене повреде не представљају законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је у овом делу захтев браниоца окривљеног оцењен као недозвољен.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама нису учињене повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Драгана Брадића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев у односу на ове повреде одбио као неоснован, док је у осталом делу, на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП, захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић